

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

An filius cum sit nobis datus poſit dici noster, vt spiritus sanctus. L

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

est, & ad eum qui dedit refertur, & ad eos quibus dedit. Itaque *Spiritus S.* non tantum patris & filii qui dederūt, sed etiā noster dicitur qui accepimus: Spirit⁹ ergo & Dei est qui dedit, & noster qui accepimus: non ille *Spiritus noster* quo sumus, quia ipse est *Spiritus hominis* qui in ipso est: quamuis & illum spiritum qui hominis dicitur, vtique accēpimus: sed aliter iste, aliter ille noster dicitur. A- *Ibidē paulō*
liud est enim quod accepimus vt essemus, aliud inferius.
quod accepimus vt sancti essemus: Quod autem
Spiritus S. noster dicatur, Scriptura ostendit. Seri- *i. Cor. 4.*
ptū est enim de Ioanne, quod in Spiritu Heliæ ve-
niret. Ecce datus est Heliæ spiritus quem accepit
*Helias. scilicet Spiritus. S. Et Moysi ait Dominus, *Luca i. b.**
*Tollam de Spiritu quem iam dedi tibi. Ecce & hic *Num. ii. b.**
*datus est spiritus Moysi. Patet igitur, quia *Spiri-**
tus S. noster dicitur spiritus, sed quia nobis datus,
& datus vtique ad hoc vt sancti essemus: Spiritus
vero creatus, ad hoc est datus, vt essemus.

An filius cum sit nobis datus, posset dici noster,
vt spiritus sanctus. ¶

HIC quæritur, vtrum & filius cum sit nobis datus, dicatur vel possit dici noster? Ad quod dici- *Quod non*
mus, quia filius dicitur noster panis, noster re- dicitur spi-
demptor, & huiusmodi: sed non dicitur noster fi- ritus sanctus
lius quia fili⁹ dicitur tātu relatiuē ad eū qui genu- noster, sed
it. Et ideo noster filius nō potest dici, sed patris tā- spiritus no-
tum. In eo autem quod dicitur datus, & ad eum
qui dedit, & ad eos quibus datus est refertur: vt &
Spiritus S. qui etiam cum in scriptura (vt supra di- ster,
cum est) dicatur spiritus noster, vel spiritus tuus,
vel illius, vt de Moysē & Helia dictum est, nusquā
tamē in scriptura occurrit ita dici, spirit⁹ S. noster
vel tu⁹ vel illius, sed spiritus noster, vel tu⁹, vel il-
lius, qd spiritus S. eo dicitur qud donū; & vtrun-
que relatiuē dicitur ad patrē & ad filiū, & hoc sem-
piterna relatione. Sitamē aliquādo dicitur donū
nostrum,

nostrum, accipitur donū pro donato vel dāto. Cū vero donum accipitur eo modo quo spiritus S. do num patris & filii dicitur, non hominis: ita & filius sub hac appellatione nō potest dici noster, vt dicatur filius noster, sicut nec dicitur spiritus sanctus noster; & tamen de filio dicitur, panis noster: & de spiritu, spiritus noster. Ille noster patris, quia nos reficit nobis datus: iste noster spiritus, quia nobis inspiratur à patre & filio, & in nobis spirat sicut volt. Vnde Aug in v. libr. de Trin. ait: Quod de patre natum est, ad patrem solum refertur cū dicitur filius. Et ideo filius patris est, & non noster. Dicimus tamen & panē nostrum da nobis, sicut dicimus spiritum nostrum.

*Ad princ. pium ca 14
Mat. 6. b. &
Luc. 11. a.
Ibid. paulo
inferius.*

Vtrum spiritus sanctus ad seipsum referatur. M

POSTHEC queritur, vtrū spiritus S. ad se ipsum referatur: hoc enim videtur ex predictis posse p. bari. Si n. quod datur refertur ad eum qui dat, & ad eum cui datur: & spiritus sanctus datur à seipso, vt predictum est, ergo refertur ad seipsum. Huius questionis determinationē in posterum differimus, donec tractemus de his quę relatiue dicuntur de Deo ex tempore: in quibus datum & donatum continentur.

HIC DE QUALITATE TRIVM PERSONARVM.

DISTINCT. XIX. A

*N*VNC postquam coeternitatem trium personarum p. modulo facultatis nostrarū inlinuimus, iam de earundem & qualitate aliquid eloqui superest. Fides n. catholica sicut coeternas, ita & coæquales tres personas afferit. Aequalis est enim in omnibus patri filius, & patri de filio spiritus sanctus. Quia (vt Aug. in lib. de fide ad Petru, breuiter aperiens quomodo intelligatur equalitas docet) nullus horum aliū aut precedit eternitate, aut

*Aug. ad me
dium cap. 1.
tom. 3.*